

Svijet oko mene kroz matematičke naočale

Kada sam se probudila, osjetila sam da mi je nešto ispod jastuka. Podigla sam jastuk i vidjela naočale.

Stavila sam ih na glavu, a one su mi pokazale koliko sam visoka i široka. Tata mi je dao doručak, a naočale su procijenile da mi treba pet minuta da pojedem doručak.

Spremila sam torbu i izašla iz stana. One su mi pokazale da do škole trebam proći sto metara.

Putem do škole Lana B. i ja svratile smo do trgovine po grickalice. Naočale su mi pokazivale koliko što košta i što možemo kupiti. To i nije bio neki problem jer smo skupile samo tri eura. Prodavačica je ljubomorno gledala moje naočale.

Put do škole postao je jako zabavan!

Kada sam pogledala prema toplani, saznala sam koliko je visok njezin dimnjak. Matematičke naočale prebrojale su koliko ima djece na školskom igralištu. Ovakve naočale dobro bi došle učiteljicama.

Nešto je zazvonilo!

Naočale su me upozorile. Do nastave su ostale još samo tri minute. Požurile smo se do ulaza!

Brojevi su samo dolazili! Zaštitar je visok jedan metar i osamdeset tri centimetra. Ravnateljica je visoka jedan metar i sedamdeset centimetara. Do prvog kata ima dvadeset osam stepenica. U razredu nas je trenutno osamnaest.

U glavi mi se zavrtilo od svih tih brojeva! Svugdje oko nas su brojevi.

Srećom, prvi sat bila je matematika i učiteljica je kratko rekla: „Katja, skini naočale.“

Ipak, veselim se sutra staviti naočale i mjeriti svijet oko sebe!

Katja Vukušić

3.a razred

OŠ Borovje, Zagreb